

אכתקיון פרות



ודיכאון, ואם לא ימצא הפתרון — אינני יודעת מה אעשה. אולי אף אקוט בצד קיצוני!"

הפתרון, לדעתה של (1146/98), תלמידת בית הספר החקלאי עיינות, הוא נער נאה, מעניין ואוהב, כמוה, שחיה וסיולים בחיק הטבע.

★ ★ ★

אומביאוגרפיה נואשת באיריש

אני מעינת ברצינות באפשרות לכתוב בעצמי אל (99/1146): "משך שעות מיוזעות עמלתי על ניסוחו של מכתב ציני, נועז ושנון, וזאת משתי סיבות. אחת, כדי שיצירתי לא תשכב במגרתך ירחים, אלא תזכה לראות אור במהרה. ושנית — כדי שלא אהיה ראוי להצלפת לשון השפיפון שלך. דומני כי מדובר הפך ממכון ליסוד קשרים אינטימיים, לקניטור הדומי, שמצדו היחיד הוא קקקוע אנשים תמימים וישרי-דרך.

ובכן, דומה שאפשרויותי מוגבלות מאד, בהתחשב במידה הרוחנית לאחרונה. אין לי כל קשרים עם עולם הבידור הצהלי, ואינני קורא לשום שחקן או אמן בשמו הפרטי. תוכניותי הקרובות אינן כוללות יסוד להקה דרמטית או פריטה עלייגטרה. אין לי לא כלירכב, לא גרדובה בזהמית ואף לא זקנקן פיקנטי. סך הכל עגום כמעט, מה? "מובטחני שאכיר באמצעותך נערה שהבורא חננה בראש נאה, המלא בתוכן. נערה שאינה חוששת לקרוא לדברים בשמם, שאינה משעממת, אפילו לא לפעמים, ושהשכלתה נובעת ממקורות של ממש, ולא ממורי הדרך לאשה, כפי

היה זקנקן ואיננו עוד

הוא צירף תמונה, אז לא נעים. הבטחה זו הבטחה. אז אפרצו המזוקן עושה לך דברים, תדעי לך שהוא בן 22, (1146/95) ואוהב, בדיוק כמוך, קול-נוע, תיאטרון, סיולים, ריקודים — אני יודעת מה? והוא רוצה, תסלחי לי על הביטוי — להתכתב עם צעירה כבת 20-18 שנמאס לה ליצא עם חברותיה. עכשיו העיפי שוב מבט על פרצוף זה, ומחקי בדמיוןך את הזקנקן שלו. הוא גילח אותה.



נ.ב.: יש לו חבר, שרוצה כמוה, את אותו הדבר.

★ ★ ★

הרצה, אתה שומע אותו?

לזה, "אומרת (1146/96), ואני מסכימה אתך. ובכן: "הזמן: 8 לאוגוסט, שבת, עצה 12 לפני הצהריים.

"המקום: תל-אביב, רחוב גורדון, ים. "ההגברים: הוא — גבר כבן 30, לבוש בגדים כחול, שמו הרצל. היא — בחורה רזה בבגדים של שני חלקים מצמר צהוב (דהוי) בנקודות אדומות קטנטנות.

"הפרשה: היא אינה יודעת לשחות, אך עושה מאמצים מצחיקים. היא ניגש בטבעיות ומדריך אותה. תוך כדי כך, גם מרים אותה כשבאים גלים, ובכלל, שניהם מתנהגים בפשטות ובטבעיות רבה, כאילו הכירו זה את זה שנים. אך כשהוא משבח ומציע להבא את בריכת תל-אביב בתור מקום אידיאלי ללימוד שחייה — היא מתפנקת, כמו: "אינני אוהבת בריכה", וזהו כמו אמבטיה. "המים שם קרים".

"כשהוא מציג את עצמו, היא, במקום לומר את שמה, עושה את עצמה כלא שומעת. כשבדיניות רבה הוא רומז על פגישה — היא מתחמקת ועונה לגמרי לא לענין, כמי: "אני נוסעת באופניים" וכדומה. אחר כך היא אומרת שאינה רוצה ללמוד יותר — והולכת.

"וכל זה למה? ההתנהגות הספשיית והצבועה באה כאילו לכפר על התנהגותה הטבעית והחופשית, בשעת לימוד השחייה. כי הוא דווקא מצא חן בעיניה, ובכלל, אין שום סיבה מדוע לא יכירו זה את זה.

"אם הוא סולח ועדיין מעוניין — שיכתוב לה מכתב קצר."

★ ★ ★

הדרך הבטוחה ביותר לצאת בשלום מן העניין, כאשר נערה או אשה שואלת אותך בת כמה היא, לפי דעתך — לומר בגאלאנטיות: "אינני יודעת בת כמה את — אבל את לא נראית את זה."

★ ★ ★

ועוד

אחד מאותם מכתבים של תריסר בפרוטה: שני חיילים צעירים, (1146/97), המחפשים נערות כדי לכתוב אליהן ולהיפגש אתן. לרשימה הנדושה של צורות הבילוי האהובות עליהם, הם מוסיפים את המלה ועוד.

למה, אתן חושבות, יכלו להתכחז?

★ ★ ★

אם לא — אזי...

כתבו מהר אל (1146/98), אם אינכם רוצים שירבץ משהו על מצפונכם. "אינני יודעת כיצד אשקוט", כותבת היא ביאוש מתוק של בת 17, "אני סובלת מרגשי בדידות

שאלה מתפרסמים בשבועונים מסוימים מאד. "ותיפח רוחי אם אאכזב עלמה שכזו. "הרי שתי הנחיות מועילות לאותה נערה נבחרת. רצוי שתגורי בסביבות תל-אביב, ושגילך יהיה תואם את גילו של חילי, הפושט בעוד ימים ספורים, בתענוג עילאי, את מדוי.

"רותי, אם צעד אחרון זה ייכשל — איאלץ לכתוב אוטוביוגרפיה נואשת בשפה האידית. חסכי מקהל הקוראים עיניו נורא זה."

★ ★ ★

בחור ושמו דני

קצת שונה, מכתבה של (1146/100): אל: דני שטוקס. אל נא תאמץ את זכרונך, דני, ואל תנסה לזהות את כותבת המכתב הזה. פשוט משום שאינך מכירני, כשם שאינני מכירה אותך. כל מה שאני יודעת אודותיך, הוא שהינך אדם פופולרי מאד, וזאת לפי מספר הבקשות הרב המגיעות לתוכניות כבששת. להשמיע לך שירים שונים, וזאת בליחי הצהרות אהבה ישירות או עקיפות. "נדמה לי, כי התכונות הדרושות לאדם כדי להיעשות פופולרי הן אינטליגנציה, תבונה, חוש הומור, יפי תואר, ומעל הכל — על האדם להיות מעניין.

"דני שטוקס — אם ניהנת בכל התכונות האלה ש" ציינתי — הרי הינך אדם שהייתי מאד רוצה להכיר, והייתי מבקשת אותך להתקשר עמי דרך מדור זה."

טפסעשרה על בעיות

מה עשית בשביתה? היה יופי ביום הראשון הלכתי לראות את מלך קריאול בחיי אני לא יודעת מה מוצאים באלבס פרסליי הזה, הוא גועלי בחיי, טוב, אז הוא גבוה ונורא יפה ושר פנטסטי אז מה? שמעי, יש לו שם קטע אחד משגע בחיי שמעתי את השיר הזה מיליון פעמים ברדיו. ממש נכנסים לאכסטזה כשהוא מתחיל למחוא כפיים ולהתנועע אבל באמת שאני לא יודעת מה מוצאים בו. אבל הסרט הוא דווקא נורא דרמטי אפילו כשהוא שר רוקנרול. זה על בחור אחד בניו-אורליאנס שגר בשכונה ובכלל לא רוצה להיות עבריין צעיר אבל החברה מכריחה אותו. זה יוצא לו ככה, הוא מסתבך עם איזו זמרת והוא מוכרח להילחם, יחיד בחיי, עם מלך העולם התחתון, כי הוא מאמין בצדק ולא רוצה להיכנע. אז פעם הוא משתתף בשוד עם חברים שלו שהוא שונא אותם נורא, הוא לא רוצה להשתתף אבל זה יוצא ככה, ומה קורה? שהם מתנפלים דווקא על האבא של אלבס שדורשים אותו ומרביצים לו על הראש והוא כמעט נהרג וזקוק לגיתוח נורא מסוכן, אז אלבס אין כסף לגיתוח אז הוא מוכרח לקבל את הכסף של המנהל אבל הוא התעלס להחזיר לו את זה כי הוא לא רוצה את הסכומות שלו רק את הבחורה שלו הנומרת הזוהי שהיא גם כן לא יודעת בדיוק איך זה יצא שהיא הפילגש שלו. של המנהל טמבלית. אז יש שם קטע נורא דרמטי את שומעת, כשהמנהל מספר לאבא של אלבס שהוא התנפל עליו והאבא נורא נדהם. כל כך התרגשתי אני אומרת לך שעשיתי כתם של ארטיק על החצאית שלי. אז אלבס אין ברירה הוא מוכרח להרוג את המנהל כי הוא הבטיח לו שאם הוא יספר לאבא שלו הוא יהרוג אותו. אז הוא מכה אותו והוא בורח ורודפים אחריו והוא הורג עוד מנהל אחד והוא נפצע והבחורה של המנהל לוקח אותו למקום רחוק אבל המנהל מגיע לשם ונהרג וגם הבחורה. היא מוכרחה למות בסרט כי כל הסרט המוסר שלה לא כל-כך בסדר אז זה לא טוב בשביל הנוער. ואלבס חוזר בכבוד גדול לשיר במועדון הלילה שהוא שר קודם וכולם אוהבים אותו ואפילו אבא שלו כבר לא שונא אותו ואלבס כמעט בוכה כשהוא רואה שאביו בא להופעה שלו. שמעי, הוא שר!

חבל שהשביתה לא היתה יותר זמן אבל הממשלה נורא טפשה בחיי. מה הבעיות? אפשר בקלות לפתור אותן אם באמת רוצים שאנחנו נלמד ולא יהיה ביטול תורה או שבימי השביתה יגייסו את כל המורים למילואים ואת כל התלמידים לגדנ"ע, והם יהיו מוכרחים ללמד, אבל מול שהם לא חשבו על זה. כשאמרתי את זה לאיציק הוא אמר שאני אשה גדולה ושמי יודע, אולי פעם אגיע לרשימה של הציונים הכלליים בכנסת. אל תצחקי, טפשה, סבא של אמא שלי היה רב.

נערת השבוע



מה הבטחתי לכם לפני חודש? שאם תהיו ילדים טובים, אראה לכם את פני אותה ביישנית ששבה על הכסא ושהת' חבאח בתוך הכובע או באמת הייתם ילדים טובים, ולא שלחתם לי יותר משישים ושניים מכתבים בנידון. אז זהו זה — תנת היא.

שמה אסתר טובי, וקוראים לה אתי. היא ירושלמית, אבל בתל-אביב. היא למדה דוגמנות אצל הנברת פלסטר, כמו הוד מלכותה, מלכת המים. היא מיזוג גלויות — חצי ספרדיה וחצי אשכנזיה. היא שרה יפה, ומקמה לסדר לעצמה הופעה בחוף-לארץ. לא רוצה להתחיל כאן. היא אוהבת אוכל ספרדי מפופל ושרים של ברסולד ברכס ושונאת רכלנים.

אז שלא תחשבו עוד פעם שאני מגניבה לכם תמונות מהולביד ואומרת שזו ישראלית.

האיש ה-121

שבאמת ייחנה מן הבחירות לך נסת הרביעית יכול להיות אתה. כמוכן, רק בתנאי שתשתתף ב' סוטו-הבחירות של העולם הזה, בו תוכל לזכות בסך של אלף ל"י.

למי תודה למי ברכה
לדמיון כהוא נפלא

הסבון ללא סבון...
שאינ כמוהו... אני וכל
המשפחה נהנים ממנו



פרסום מלניק